Temps Ordinari - Setè diumenge

Per OscarF el dl., 14/02/2022 - 00:00

1Sa 26,2.7-9.12-13.22-23
1Co 15,45-49
Lc 6,27-38

Hi havia una vegada una persona gran que seia normalment vora un pou a l'entrada del seu poble. Un dia va passar un jove, se li apropà i li feu la següent pregunta: - "Com són els habitants d'aquesta contrada?". L'ancià li va respondre amb una altra qüestió: -"Com són els veïns de la teva antiga ciutat?". – "Egoistes i malvats, per això estic content d'haver marxat d'allà". –"Ho sento molt, però així són també els habitants d'aquest lloc".

Poc després, arribà al mateix pou, una jove que li preguntà al mateix vell: -"Acabo d'arribar a aquesta comarca, com són els habitants d'aquesta zona?". De nou, el nostre protagonista, li replicà amb la mateixa qüestió: -"Com són els veïns de la teva antiga ciutat?". –"Eren bons i generosos; hospitalaris, honestos i treballadors. Compassius i capaços de perdonar. Tenia tants bons amics que m'ha costat separar-me d'ells". –"També els habitants d'aquest poble són així, trobaràs la felicitat". La noia va marxar amb esperança.

Un pagès que estava escoltant les converses, s'apropà i preguntà a l'ancià: -"Com és capaç de contestar dues versions tan diferents a la consulta?". El vell li replicà: -"Mira, cada persona porta el seu univers inscrit dins del seu cor; qui no ha trobat res bo durant la seva vida, tampoc ho farà aquí; al contrari qui ha estat de gust a un altre lloc, aquí trobarà la joia. Perquè les persones recollim allò que estem disposats a trobar".

A l'Evangeli d'avui, Jesús ens anima a estar disposats a optar per la felicitat i l'ensenyament d'aquest fragment de la Bona Notícia ens ensenya una forma ben original i exigent de fer-ho. Uns versets abans, els deixebles i també nosaltres, han estat escollits i animats per Jesús a escoltar els seus ensenyaments justament per obtenir la joia plena. Jesús assumeix aquest desig íntimament humà, tan nostre, i el transforma en les benaurances. Ser feliços sembla dir, significa experimentar la mancança, la privació, la pobresa, la fam, el plor, la injustícia... És en aquestes experiències on experimentem no ser autosuficients i ens podem obrir a Déu.

Les últimes benaurances presents a l'Evangeli de Mateu, són substituïdes a Lluc per les reflexiones que fan referència a les relacions. L'amor a l'enemic és l'expressió de l'estima més alta que és capaç d' avançar més enllà del propi jo. Posar l'altra galta, no és un signe de feblesa, sinó la capacitat d'intentar de transformar la nostra perspectiva. De la mateixa manera que ens convidava la història del vell, convertir la nostra mirada a la realitat, fonamentada en la benvolença, a l'accollida a tothom. I costa en una societat centrada en l'èxit, l'egoisme i l'exhibicionisme com la nostra; on sempre desconfiem dels altres com a competidors, com una amenaça.

L'amor anunciat per Jesús va més enllà de la reciprocitat, no es tracta d'estimar aquell, qui ja ho fa amb nosaltres. Sinó que hem de buscar-la allà, on no esperem que ens ho retornin. Només quan entrem en aquesta lògica, a la visió del món de la noia de la història, no es podem fixar en els errors dels altres, en allò que no fan. Sinó que elogiarem les seves bones obres, reconeixerem els seus dons. I nosaltres creixerem en les virtuts de l'empatia, de l'acceptació, de la donació. Com ho va fer David a la primera lectura amb Saül, va reconèixer la persona per davant de les seves malifetes. Som cridats a no ser les persones fetes de pols; sinó persones del Cel, com afirma Sant Pau. Transformem durant aquesta setmana la nostra mirada per acollir tanta bondat com existeix al nostre voltant. Així estimarem de forma gratuïta, també l'enemic.

ETIQUETES
AMOR MIRADA ACTITUD GRATUÏTAT